

Лист

Любов Геньба

Добрий день!

Адресат: Україна – Швейцарія.

Добрий день, Україно рідна моя!

Я тут живу, наче пливу за хмарами,

Наче покинута світом і ніччя.

Є тут озер краса, ліси та ріки,

І новизна карнавальних людських забав,

Тільки щодня для душі я шукаю ліки,

Ті, що в степах моїх ворог з життям украв.

Храми високі, високо й тут до Бога,

Тиша у храмі вимовчать біль дає.

Біль мій один, бо такого нема ні в кого...

Горе таке, як в усіх, та воно моє.

"Гори..." Питаєте, як тут Альпійські гори?..

Гори стоять, а куди їм іще іти...

"Море далеко?"

– Далеко... Немає моря,

Люду людського багато, як я і ти.

"Як же країна?"

Гарна чужа країна,

Тепла країна, у мирі та для людей,

Я тут живу, а в душі моїй Україна,

Що попід руки народ мій з біди веде.

Люто щодня, бо єдиний місяць

В кров нашу вріс на усенький великий рік,

Люто отак, що буває немає місця,

Люттю б присипати ворога, щоб навік.

Кажете: "Як тут? Чи вже весніє?"

Крокуси й проліски... В нас би ще – горицвіт...

І на Бочанській горі, як червона лінія,

Сонце встає, а за ним цілий білий світ...

Бога прошу: нам віддай лиш своє, не крадене,
І щоб почув українське слово моє!
Вичисти з серця землі розпрокляту гадину,
Бо Україна на всіх континентах є.

Як посередник між Богом – високі хмари,
Там десь за ними воїни входять у рай...
А у моїй душі запеченим маревом –
Рідна земля, у якій мене через край.
17.02.2023